

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΤΑΞΕΥ' όλων τῶν σχολῶν, αἱ ὁποῖαι κοσμοῦσι τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο τῆς Ἀνατολῆς, κυριολεκτικῶς μοναδικὴ δύναται νὰ θεωρηθῆ ἡ Βιομηχανικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Ἀκαδημία καὶ ὡς ἡ μόνη εἰς τὸ εἶδός της καὶ ὡς ἡ μόνη ἀπαραίτητος εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις. Σήμερον, ὅτε ἀνεκηρύχθη ὡς δόγμα πολιτικὸν ὅτι ἡ πρόοδος τῶν ἐθνῶν στηρίζεται εἰς τὴν βιομηχανικὴν καὶ ἐμπορικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν, εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος μόνον ἡ εἰρημένη σχολὴ παρασκευάζει τὴν πρόοδον αὐτὴν καὶ διὰ τοῦτο δὲν νομίζομεν περιττὸν νὰ καταστήσωμεν

γνωστὰ εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν τὰ κατὰ τὴν σχολὴν ταύτην.

Ἡ Βιομηχανικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Ἀκαδημία ἰδρύθη πρὸ πενταετίας καὶ λίαν εὐοίωνως ἐλειτούργησε τὸ πρῶτον ἔτος ἐν Πειραιεὶ ἔχουσα περὶ τοὺς 110 σπουδαστὰς οἱ ὅποιοι δικαίως δύνανται νὰ σεμνύνωνται μετὰ τῶν ἰδρυτῶν της ὡς στηρίζαντες τὰ πρῶτα βήματα αὐτῆς. Τὸ δεῦτερον ἔτος ἐδείκνυε σημαντικὴν πρόοδον, τὸ δὲ τρίτον ἦτο ἀληθὴς θρίαμβος καὶ πανηγυρικὴ ἀναγνώρισις τοῦ ἐθνοσωτηρίου αὐτῆς προσρισμοῦ, καθ' ὅσον οἱ ἐν αὐτῷ φοιτῶντες ὑπερέβησαν τοὺς 170. Μόνον κατὰ τὸ ἔτος τῶν ἐθνικῶν δοκιμασιῶν μικρὸν ἀνεχαϊτίστη ἡ ταχύπτερος αὐτῆς ὄρμη ἀλλὰ καὶ πάλιν κατὰ τὸ πέμπτον τοῦτο ἔτος ὑπὸ ἐνιαίαν καὶ δραστηρίαν διεύθυνσιν πηδαλιουχομένη, πλησίστιος οὐριδρομοῦσα ποντοπορεῖ καὶ πρὸς ἀσφαλῆ λιμένα κατευθύνεται.

Τίς τῶν ὄντι σχολὴ ἠδύνατο ἀλλὰ καὶ ἐδικαιοῦτο νὰ προαχθῆ τὸσον ταχέως ὥστε ἐντὸς πενταετίας οἱ ἐν αὐτῷ φοιτῶντες ὑπὲρ πᾶσαν προσδοκίαν ν' ἀνέρχωνται εἰς τοὺς 200; Καὶ δὲν εἶναι τοῦτο τρανοτάτη ἀπόδειξις ὅτι ἤδη ἦτο προδιατεθειμένον τὸ κοινὸν φρόνημα διὰ τὰς πρακτικὰς σπουδὰς καὶ ἔγινε ἐπαισθητὴ ἡ χρησιμότης μιᾶς Βιομηχανικῆς καὶ Ἐμπορικῆς Ἀκαδημίας; Εὐτυχῶς κατ' ἔτος πλουτιζομένη δι' ὀργάνων καὶ ὑλικῶν καὶ συνεχῶς τελειοποιουμένη ἔφθασεν ἤδη εἰς περιωπὴν ἀνταξίαν πρὸς τὰς ὁμοίας καὶ ἰσοβαθμίους Εὐρωπαϊκὰς σχολὰς, διὰ δὲ τῆς προσαρτήσεως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς καθιστᾶ πλέον περιττὴν τὴν εἰς Ἑσπερίαν πολυδάπανον καὶ κινδυνώδη μετάβασιν διὰ τὰς πρακτικὰς σπουδὰς. *

Ἦδη οἱ τῶν παρελθόντων ἐτῶν σπουδασταὶ ἀπολυόμενοι τῆς σχολῆς κατέστησαν αὐτοτελεῖς βιομήχανοι οἷον σαπωνοποιοί, ἐλαιουργοί, οἰνοπνευματοποιοί, οἰνοποιοί καὶ ἔμποροι πολὺ δὲ περισσότερα προσόντα ἔχουσι βεβαίως οἱ μέλλοντες ν' ἀπολυθῶσιν, ἀνδρωθείσης πλέον τῆς σχολῆς ταύτης ὡς δεικνύει τὸ πεπλη-

*) Ἀφ' οὗ μάλιστα τὰ διδάκτρα εἶναι πολὺ κατώτερα μὲν τῶν ἐν Ἑσπερίᾳ, ἐν γένει δὲ πολὺ ὀλιγώτερα παντὸς ἄλλου ἐκπαιδευτηρίου (Δρ. 300—360 ἐτησίως).

ρωμένον πρόγραμμα καὶ τὸ ἐξ 26 καθηγητῶν ἐκλεκτὸν προσωπικὸν πλὴν τῶν ὑποβοηθῶν καὶ λοιπῶν.

Διὰ ταῦτα μία μόνον σκέψις ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν ἐκάστου· διατὶ δὲν ἰδρῦθῃ ἡ σχολὴ αὕτη πρὸ εἰκοσαετίας, πρὸ πεντηκονταετίας, πρὸ πάσης ἄλλης ἐπὶ τέλους σχολῆς, ὅπως ἐνισχύσῃ ἐξ ἀρχῆς τὰ νεῦρα τοῦ ἔθνους ἤτοι τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον; 'Ἄλλ' ἀφήνοντες τὴν ἐξέτασιν τούτων εἰς ἄλλους, ἀρκούμεθα νὰ ὑπομνήσωμεν τὸ πρακτικὸν λόγιον «κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ».

Ὡς γνωστὸν ἡ Βιομηχανικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Ἀκαδημία ἀποτελεῖται νῦν ἐκ τεσσάρων διακεκριμένων σχολῶν διετούς φοιτήσεως· εἶναι δὲ αἱ ἐξῆς.

Α'.) Τὸ Προπαιδευτικὸν Σχολεῖον, ὅπερ εἶναι συμπεπυκνωμένον πρακτικὸν γυμνάσιον τοῦ ὁποίου οἱ ἀπόφοιτοι ὡς καὶ πάντων τῶν γυμνασίων εἰσέρχονται εἰς μίαν ἐκ τῶν τριῶν ἐπομένων εἰδικῶν σχολῶν.

Β'.) Ἡ Γεωργικὴ Σχολὴ προωρισμένη νὰ διδάξῃ τὴν παραγωγὴν τῶν προϊόντων τῆς χώρας.

Γ'.) Ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ διδάσκει τὴν κατεργασίαν.

Δ'.) Ἡ Ἐμπορικὴ Σχολὴ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν κατανάλωσιν οὕτω πάντα τὰ ἐν αὐτῇ διδασκόμενα μαθήματα ἐξυπηρετοῦσι τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας, λυσιτελεῶς καὶ πρακτικῶς διδασκόμενα, καὶ οὐχὶ κατὰ ψιλὴν θεωρίαν· καὶ τὰ ἑλληνικὰ δὲ τοῦ προπαιδευτικοῦ σχολείου ἀποβλέπουσιν εἰς τὸν ἐπιτυχῆ χειρισμὸν τῆς νέας γλώσσης προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, ἐξαιρουμένων τῶν χρησίμων δι' αὐτὴν στοιχείων ἐν τῇ ἐρμηνεύῃ τῶν καταλληλοτέρων πρὸς τελειοποίησιν καὶ πλουτισμὸν αὐτῆς ἀρχαίων συγγραφέων.

ΣΕΛΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Φίλε κ. Ἀρσένη,

ΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΣ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν μου, ἀδυνατῶ νὰ εὐχαριστήσω ὑμᾶς δι' ἔργου οἷον ἀναμένετε πρὸς καταχώρησιν εἰς τὴν ὑμετέραν ἀγαπητὴν καὶ πολῦτιμον «Ποικίλην Στοάν».

Ἐν τούτοις ἀναγνώσας ἐσχάτως εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ὁ ὕπατος Ἀρμοστής τῆς Κρήτης Πρίγκηψ Γεώργιος ἐπισκέφθη τὴν ἐν Κρήτῃ Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἀρκαδίου, ἀνεμνήσθη τῆς πρὸ τριάκοντα περίπου ἐτῶν μεγάλης ἐπαναστάσεως τῆς Κρήτης, καὶ ἰδίως τοῦ τραγικοῦ δράματος, τ' ὁποῖον ἐντὸς αὐτῆς παρεστάθη, καθὸ καὶ ἐγὼ ἐγενόμην μάρτυς αὐτοῦ ἐκ τῶν παρακειμένων ὑψωμάτων τῶν ἐπαρχιῶν Μυλοποτάμου καὶ Ἀμαρίου, ὅπου μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ μου ἐτυγχάνομεν ἐστρατοπεδευμένοι καὶ μὴ δυνάμενοι ὡς ἐκ